02/06/2024

Μητροπολίτης Χρυσόστομος: «Καλώς ήλθες στον τόπο σου, Ήρωα και σταυραητέ της Κύπρου και της Ελλάδος» – Η Πάτρα υποδέχθηκε τα κόκκαλα του Γεωργίου Μαρτζάκλη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών



Σε κλίμα συγκίνησης και συγκλονισμού καρδιάς, η Πατραϊκή κοινωνία, υποδέχθηκε το Σάββατο 1η Ιουνίου, στο χωριό Μάνεσι Τριταίας, με επικεφαλής τον Μητροπολίτη Πατρών κ. Χρυσόστομο, τα κόκκαλα τα ιερά του ήρωα Γεωργίου Μαρτζάκλη από το Μάνεσι, που έπεσε ηρωικά μαχόμενος εναντίον των Τούρκων στην Κύπρο, στις 16 Αυγούστου του 1974.

Ήταν τότε μόλις 22 χρονών. Νέος γεμάτος ζωή και αγάπη για την Πατρίδα. Πενήντα χρόνια μετά του έγινε λαμπρή υποδοχή στον τόπο του, από την Εκκλησιαστική Ηγεσία, Εκπροσώπους της Πολιτείας και του Στρατού, τον Πρέσβυ





Οι σκηνές ήτο τόσο συγκινητικές που και οι πέτρες ακόμα ράγισαν. Τιμές απέδωσαν στρατιωτικά Αγήματα, ενώ μετά τον συγκινητικό λόγο του

Μητροπολίτου Πατρών, μίλησαν, ο Εκπρόσωπος των Ενόπλων Δυνάμεων, ο Πρέσβυς της Κύπρου στην Ελλάδα, ο συστρατιώτης του ήρωος, Ιερέας Θεόδωρος Ανδρικόπουλος, Εφημέριος Καλεντζίου Τριταίας, ο Δήμαρχος Ερυμάνθου κ. Θεόδωρος Μπαρής, ο ανηψιός του ήρωος, Στρατηγός ε.α., Απόστολος Μαρτζάκλης, ο Εκπρόσωπος των Αχαιών Πολεμιστών της Κύπρου, Γεώργιος Βουρλιόγκας και εκ μέρους των κατοίκων του Μανεσίου ο, Νικόλαος Λιαροδήμος.





Στην υποδοχή και στην **Εξόδιο Ακολουθία** συμμετείχαν Εκπρόσωποι των Συλλόγων των Οργανώσεων των Κυπρίων της Πάτρας και της Αχαίας.

Μετά την Εξόδιο Ακολουθία σχηματίστηκε πομπή με τα οστά του ήρωος, τα οποία μετεφέρθησαν στο Κοιμητήριο του χωριού του, όπου και ετάφησαν δίπλα στον τάφο των αειμνήστων γονέων του. Εκεί οι σκηνές επίσης ήταν άκρως

συγκινητικές, κυρίως όταν άνοιξε η **λειψανοθήκη** μέσα στην οποία ήτο τα κόκκαλα του ήρωος, αλλά και προσωπικά του αντικείμενα που είχε μαζί του, κατά την ώρα που έδωσε την ζωή του για την Πατρίδα.



Οι δύο Σημαίες που σκέπαζαν αυτά τα κόκκαλα, η Κυπριακή και η Ελληνική, δόθηκαν τιμητικά στις δυό του αδελφές, που ζούν ακόμα. Τις άφησε νηές με μαύρα μαλλιά και τις ξαναβρήκε με τα μαλλιά τους κάτασπρα, αλλά με την δύναμη της καρδιάς γυναικών, που αγωνίστηκαν σκληρά στη ζωή τους και που περίμεναν αυτή την ώρα, να ξαναφιλήσουν τον 22/χρονο αδελφό τους.



Οι τιμητικές ριπές από τον Στρατό, ο Εθνικός Ύμνος, που έψαλε το Άγημα και όλος ο κόσμος και το Χριστός Ανέστη, που έψαλε ο Μητροπολίτης, οι Κληρικοί και ο Λαός, έκλεισαν την συγκινητική αυτή τελετή για τον ήρωα Γεώργιο Μαρτζάκλη, πάνω στον τάφο του οποίου, θα κυματίζουν οι Σημαίες, της Ελλάδος και της Κύπρου, ενώ η Προτομή του στο κέντρο του χωριού, που στήθηκε από το 1998, θα θυμίζουν την θυσία και την προσφορά της ζωής του για την λευτεριά της Ελλάδος και της Κύπρου και θα εμπνέουν τις νεώτερες γενιές.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

Τοῦ

Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν

κ.κ. Χρυσοστόμου.

Καλωσόρισες στό χωριό σου, Ἦρωα Γεώργιε Μαρτζάκλη. Χριστός Ἀνέστη Σταυραητέ τῆς Κύπρου καί τῆς Ἑλλάδος.

Μέ δάκρυα στά μάτια καί συγκίνηση βαθειά σέ ὑποδεχόμεθα σήμερα, μετά ἀπό 50 χρόνια, ἡρωϊκῆς ἀπουσίας, στόν ἀγαπημένο σου γενέθλιο τόπο, ἀθάνατε ἥρωα τῆς

δοξασμένης Ἑλληνικοτάτης Κύπρου μας, Γεώργιε Μαρτζάκλη.

Σέ ὑποδεχόμεθα στό Μάνεσι, ἀπ' ὅπου φέρελπις νέος, πρίν 50 χρόνια, σέ ἡλικία 22 χρονῶν, γεμᾶτος σφρῖγος καί δύναμη ψυχῆς ἀκαταμάχητη, ἔχοντας ὡς ἐφόδια, τῶν εὐσεβῶν γονέων σου τίς εὐχές καί τήν φλόγα τῆς ἀγάπης γιά τήν πατρίδα, πέταξες μέ τά φτερά τῆς νιότης, στή γῆ τῶν ἡρώων καί μαρτύρων, τοῦ Ἐθνομάρτυρος Ἀρχιεπισκόπου Κυπριανοῦ, τοῦ σταυραητοῦ τοῦ Μαχαιρᾶ Γρηγόρη Αὐξεντίου, τοῦ Εὐαγόρα Παλληκαρίδη καί τόσων ἄλλων πού σέ περίμεναν ἐλεύθεροι στά φυλακισμένα μνήματα, γιά νά φωνάξετε μαζί, μαζί μέ ὅλο τόν Ἑλληνισμό ὅπου γῆς.

Η Ρωμηοσύνη εν φυλή συνότζιαιρη του κόσμου.

Κανένας εν εβρέθηκεν για να την ιξηλείψει.

Κανένας, γιατί σσιέπει την που τά΄ψη ο Θεός μου.

Η Ρωμηοσύνη εννα χαθεί, όντας ο κόσμος λείψει.

Γιά νά πάρῃς ἓναν ἀνήφορο μαζί μέ τό Βαγορῆ τῆς Κύπρου καί στόν οὐρανό πετώντας νά τραγουδᾶς.

Θα πάρω μιαν ανηφοριά,
θα πάρω μονοπάτια,
να βρω τα σκαλοπάτια
που πάν' στη λευτεριά.

Θ' αφήσω αδέλφια, συγγενείς,
τη μάνα, τον πατέρα,
μες στα λαγκάδια πέρα
και στις βουνοπλαγιές.

Ψάχνοντας για την λευτεριά
θα 'χω παρέα μόνη
κατάλευκο το χιόνι,
βουνά και ρεματιές.

Τώρα κι αν είναι χειμωνιά,
θα 'ρθει το καλοκαίρι,
τη λευτεριά να φέρει
σε πόλεις και χωριά.

Ἐκεῖ γενναία μαχόμενος, ἔχοντας τήν δύναμη τῶν ἀετῶν Ἑλληνόψυχων προγόνων

σου, πού στά κακοτράχαλα βουνά τῆς Τριταίας στήν Ἀχαΐα, ἀγωνίστηκαν, μέχρι τελευταίας ρανίδος τοῦ αἵματός τους γιά τήν πίστη τήν ἁγία καί τῆς πατρίδος τήν ἐλευθερία καί 22 χρονῶν παλληκάρι, ἔπεφτες ἀπό τό βόλι τῶν βαρβάρων Τούρκων



ου καί μέ τίς πλᾶτες τῶν μεγάλων
ένης Κύπρου μας, πού ὅπου κι’ ἂν
ματα, ὅλων ὅσοι στό πέρασμα τοῦ



Τά γενναῖα στήθη σου, ὅμοια μέ τά ἄπαρτα τῆς Ρωμηοσύνης κάστρα, στάθηκαν ἀνάχωμα καί ἔτσι στέκονται μέχρι σήμερα, στίς ὀρέξεις τῶν προκλητικῶν γειτόνων μας, οἱ ὁποῖοι διαχρονικά ἐφαρμόζουν τήν ἴδια τακτική, κάτω ἀπό τή μύτη ἢ καλύτερα, ὑπό τήν ἀνοχή τῶν ξένων.

Ἐφυγες 22 ἐτῶν καί σ’ αὐτή τήν ἡλικία σταμάτησε γιά σένα ὁ χρόνος. Ἐμεινες πάντα νέος, ἀετός ὑψιπέτης, πού φτερουγίζεις ἐλεύθερος, πάνω ἀπό τήν ὁμορφη γῆ τῆς Κύπρου, ὑπερασπιζόμενος τά ἱερά καί τά ὅσια τοῦ Γένους μαζί μέ τούς ἄλλους σταυραετούς τῆς λευτεριᾶς.

Ἐπέστρεψες στό Μάνεσι, μετά ἀπό 50 χρόνια καί πάλι 22χρονος νέος, εὐθυτενής, ἀγωνιστικός, ἀκμαῖος, μέ πνευματικές περγαμηνές μέ προτάσεις ἢ θά ἔλεγα καί μέ διαμαρτυρίες γιά τήν συνεχιζόμενη κατάφορη καί πρωτόγνωρη ἀδικία εἰς βάρος τῆς Κύπρου.



Πῶς εἶναι δυνατόν νά μιλᾶμε γιά κατεχόμενα καί νά ἐθελοτυφλοῦμε μπροστά στήν γνωστή ἀπαράδεκτη διαχρονικά τακτική ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας;

Διαμαρτύρεσαι γιά τήν ἀνοχή τῶν ξένων καί τά λάθη καί τίς παραλείψεις τῶν δικῶν μας.

Ἐκεῖ ἄφησες τό αἷμα σου μαγιά ἱερή γιά τήν συνέχιση τῶν ἀγώνων, γιά τήν ἀπελευθέρωση τῶν κατεχομένων ἐδαφῶν καί τήν παύση τῆς κατάφορης ἀδικίας ἑνός τόπου, ἀπό τά βάθη τῶν αἰώνων Ἑλληνικοῦ καί ἑνός Λαοῦ, στίς φλέβες τοῦ ὁποίου ρέει αἷμα καθάριο ἑλληνικό.

Ἐδῶ ἦλθες μέ τά ὀστᾶ σου γιά νά θυμίζῃς στούς Ἕλληνες ὅτι ἔπεσες στίς ἐπάλξεις τοῦ χρέους, ὡς φύλακας ἀκρίτας τῶν ἐσχατιῶν τῆς πατρίδος μας, γενόμενος θυμίαμα στό φοβερό τρισάγιο γιά τήν πίστη καί τό γένος.



Ὁ τάφος σου τῆς λευτεριᾶς προσκυνητάρι.

Οἱ αείμνηστοι γονεῖς σου,περήφανοι καί ἥσυχοι πλέον ἐχοντας καί σωματικά, κοντά στό δικό τους μνῆμα τοῦ ἥρωα παιδιοῦ τους τά ἱερά κόκκαλα, θά ἀγάλλωνται στόν οὐρανό καί στή γῆ θά μακαρίζωνται.

Τά ἀδέλφια σου, ὅσα στόν οὐρανό καί οἱ δύο ἀδελφές σου πού ζοῦν ἀκόμα σ’ αὐτόν τόν κόσμο, τά ἀνήψια σου καί ὅλοι ὅσοι σέ γνώρισαν, θά καυχῶνται γιά τήν ἡρωική σου θυσία καί τόν πατριωτισμό σου.

«Μέ βῆμα πρωινό στή χλόη τῆς Πατρίδος σου πού μεγαλώνει,

Ἀνεβαίνεις ὀλόλαμπρος

Γέρνουν κατά σένα τά δέντρα τῆς Τριταίας

Μέ τίς φωλιές τῶν ἀηδονιῶν ἐπάνω στά κλαδιά τους

Μέ τά ὄμορφα φύλλα τους βουτηγμένα στίς χρυσακτίδες τοῦ ἥλιου,

Ἀνεβαίνεις μοναχός κι ὀλόλαμπρος

Τόσο λουσμένος μές στό φῶς, πού φαίνεται ἡ καρδιά σου.

Τώρα χτυπάει πιό γρήγορα τ’ ὄνειρο μεσ’ στό αἷμα

Τοῦ κόσμου ἡ πιό σωστή στιγμή σημαίνει:

Ἐλευθερία

Γιά σένα, Γιώργη, δακρύζει ὁ ἥλιος ἀπό χαρά,

Πουλιά σέ χαιρετοῦν, σοῦ φαίνονται ἀδέλφια

Ἄνθρωποι σοῦ φωνάζουν καί σύ τούς λές

“Πουλιά καλά πουλιά μου, ἐδῶ τελειώνει ὁ θάνατος

Ἄνθρωποι, συντοπίτες μου, ἐδῶ ἡ ζωή ἀρχίζει”

Ἀγιάζι οὐράνιας ὀμορφιᾶς γυαλίζει στά μαλλιά σου».

Καί μεῖς ὅλοι θά σέ χαιρετᾶμε καί θά σέ μακαρίζωμε, ἀτενίζοντας τήν Ἑλληνική Σημαία νά κυματίζῃ πάνω ἀπό τή μνῆμα σου, ὅπου ἀθάνατη θά παραμένῃ ἡ γραφή:

Γεώργιος Μαρτζάκλης

ἐτῶν 22

ἀπό τό Μάνεσι Τριταίας, Πατρῶν.

Ἔπεσε ἡρωικά μαχόμενος στήν Κύπρο, στίς 16 Αὐγούστου 1974.

Καί στίχους ποιητικούς θά ἐπαναλαμβάνωμε:

Ἀητέ-ἀητέ καί παλληκάρι,

Τ’ἄστρι μιά νυχτιά θά βγῆ

Θά βρῆ ἡ νύχτα τό φεγγάρι

Θ’ ἀστράψει ὁ ἥλιος τήν αὐγή

ἀητέ, ἀητέ καί παλληκάρι.

Ἄκοῦς, ἀκοῦς, Γιώργη Μαρτζάκλη, χτυποῦν καμπάνες στό χωριό σου. Σήμερα, σήμερα, τό Πάσχα τοῦ Θεοῦ, Γιώργη, Χριστός Ἀνέστη!
















ΕΦ ΑΝΘΣΤΗΣ (ΠΖ) ΓΕ
















































ΔΑΡΔΑΝΑΙΣ
ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΑΝΘΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΦΡΟΝΤΙΔΑΙ
ΕΝΩΣΗΣ ΚΥΠΡΙΩΝ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΙΑΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΟΚΩΕ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ
ΜΑΝΕΣΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ